

ת"פ 16996/08/18 - מדינת ישראל נגד בריהון אבבה

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 16996-08-18 מדינת ישראל נ' אבבה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בריהון אבבה (עציר)

הנאשם

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת **פציעה** - לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 31/7/18 סמוך לשעה 19:45 נכנס הנאשם לקיוסק בשכונת כנען בצפת ביחד עם אחרים על מנת לרכוש אלוהול, ובאותה עת נכח במקום המתלונן.

המתלונן העיר לנאשם כי הוא צריך לחדול לצרוך אלוהול בשל שכרותו, ובין השניים התגלע ויכוח.

בהמשך, ברחוב יוספטל, סמוך לקופת החולים, תקף הנאשם את המתלונן באמצעות חפץ קשה שטיבו אינו ידוע למאשימה, בכך שזרק אותו לעבר המתלונן ופגע בפניו וכתוצאה מכך נגרם לו חתך מדמם מעל הגבה השמאלית באורך של כ-4 ס"מ, והוא פונה באמבולנס לבית החולים, שם תפרו לו את החתך ושחררו אותו לביתו.

2. ביום 14/10/18, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו הוראת החיקוק בכתב האישום תוקנה ויוחסה לנאשם עבירת פציעה (תחת פציעה כשהעברין מזוין) והנאשם הודה והורשע. עוד הוסכם בין הצדדים כי יוגש לגבי הנאשם תסקיר שרות המבחן וכי הטיעונים לעונש יהיו פתוחים.

תסקיר שרות המבחן

עמוד 1

3. שרות המבחן התרשם כי קיימת אצל הנאשם נזקקות טיפולית גבוהה, וצוין כי בתהליך החקירה נודע מגורמי הטיפול בקהילה כי בעיית השימוש באלכוהול אצל הנאשם היא עמוקה וממושכת. אף על פי כן, בבית המעצר מזער הנאשם מהבעיה, ועל כן לא נבדקה עמו האפשרות ליציאה לטיפול ארוך טווח ואינטנסיבי במסגרת קהילה סגורה.

שרות המבחן המליץ לדחות את הדין בעניינו לחודש על מנת לבדוק את מידת תלותו באלכוהול, ואת המוטיבציה שלו לטיפול.

הנאשם בן 27 גרוש ולו ילד בן 10 שנים המתגורר באתיופיה. הנאשם עלה ארצה בחודש ינואר 2018 יחד עם אמו ואחיו, אביו נפטר בשל מחלת כבד בעקבות צריכת אלכוהול מופרזת.

עובר למעצרו עבד הנאשם במפעל עצים בחצור הגלילית.

הנאשם תיאר את העלייה כחוויה מטלטלת עבורו וציין כי על אף שרצה בכך, הוא חווה קשיים, וכי התקשה להסתגל לשפה ולמנטליות החברתית והדתית. במרכז הקליטה למד הנאשם עברית ויהדות והיה אמור השלים הליך גיור אותו החל באתיופיה.

הנאשם שיתף כי הוא שותה בירה באופן יומי.

שרות המבחן מסר כי הנאשם נעדר עבר פלילי או תעבורתי.

בהתייחסו לעבירה - מסר הנאשם כי הוא נפגע מהמתלונן, לאחר שזה קילל אותו, וכי לפני כן שתה בירה והמתלונן המשיך להתריס בפניו, וכי הוא היה מטושטש, הרים לבנה וזרק אותה לכיוון המתלונן.

הנאשם הביע צער על השתלשלות העניינים והפגיעה במתלונן, וטען כי הדבר אינו מאפיין אותו והוא מצר על מעשיו וכי הוא והמתלונן חברים ושכנים במרכז הקליטה.

הנאשם הכיר בשלילה שבמעשיו וחש חרטה על המעשה מיד לאחר שפגע בו.

שרות המבחן מסר כי הנאשם ביטא הסכמה ומוכנות ליטול חלק בטיפול בנפגעי אלכוהול, אך שלל נזקקות טיפולית בתחום השליטה בכעסים.

שרות המבחן התרשם מהנאשם כאדם מופנם וחסר ביטחון, חרד ממעצרו ונעדר מערכות תמיכה משמעותיות, ונמסרה ההערכה כי על אף שהשתייה מספקת לנאשם מענה רגשי, ובעזרתה הוא מתמודד עם הקשיים בחייו, הרגלי השתייה יכולים להביא אותו להתנהג בצורה אימפולסיבית ותוקפנית.

עוד התרשם שרות המבחן, כי הנאשם בעל נוקשות מחשבתית, קושי לשלוט בדחפיו, בכמויות השתייה ובתגובותיו תחת השפעת אלכוהול.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם בעל יכולת לראות את עצמו כבעל שליטה, אך הוא לעיתים מושפע מנסיבות ומאנשים חיצוניים, ומשליך את האחריות על גורמים אחרים. צוין כי הנאשם אמנם מצליח להביע אמפטיה

ולראות את הפגיעה באחר, אך באופן שטחי ורדוד.

נמסר כי ייתכן וקיימת התמכרות לאלכוהול, ועל רקע זה לקיחת האחריות על התנהגות מסוימת הקשורה לעבירה, נעשתה ללא הפנמה כנה או מוטיבציה עמוקה לשינוי התנהגות עבריינית.

כאמור, המלצת שרות המבחן הייתה לדחות את הדיון בעניינו לחודש על מנת לבדוק את מידת תלותו באלכוהול והמוטיבציה שלו לטיפול (המלצה שנדחתה על ידי הנאשם, כפי שיפורט בהמשך).

טיעוני הצדדים לעונש

4. ביום 2/12/18 טענו הצדדים לעונש.

בפתח הישיבה ציין ב"כ הנאשם כי הנאשם אינו מעוניין בדחייה שהוצעה על ידי שרות המבחן שכן הדבר כרוך בדחיית הדיון, וכי בחירתו היא שהטיעונים לעונש יישמעו עוד באותה ישיבה.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה הפנה לעובדות כתב האישום, לתסקיר שרות המבחן ולערכים המוגנים שנפגעו בעבירה.

ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד שנת מאסר בפועל, ביקש להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם, וכן להטיל עליו מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

צוין כי הנאשם עצור מיום 31/7/18.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

הסנגור ציין כי מדובר בנאשם עולה שהנו חדש, נעדר הרשעות קודמות, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, וטען כי בכך יש לראות חרטה על מעשיו וגם חסכון זמן שיפוטי.

ב"כ הנאשם טען כי פציעת המתלונן אינה מהחמורות, וכי מדובר בחתך באורך של כ-4 ס"מ שהודבק בבית חולים, וכי המתלונן שוחרר לביתו.

לגבי נסיבות ביצוע העבירה - נטען כי למתלונן היה חלק באירועים, מה שהוביל לתיקון כתב האישום, וכי האירוע לא תוכנן מראש או באכזריות, אלא נבע בעיקר מתוך שכרות.

עוד נטען, כי המשך מעצרו של הנאשם יחשוף אותו לעולם העברייני וידרדר אותו. ב"כ הנאשם הפנה לסעיפים 40ד ו-40ט לחוק העונשין, וטען כי בשים לב לנסיבות האירוע, הודאת הנאשם, חרטתו, ותרומת המתלונן לאירוע, יש מקום שלא למצות את הדין עם הנאשם.

ב"כ הנאשם ציין כי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את העובדה שהוא שולל את האופציה הטיפולית, שכן מדובר בעולה חדש העצור מזה 4 חודשים, אשר אינו מבין את השפה העברית לטענתו, וייתכן כי עמדתו השלילית לגבי טיפול נובעת מקשיי הסתגלות ומאי הבנה של מה שהוצע לו.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שעניינה עבירת פציעה, ביקש לקבוע מתחם עונש שנע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, וביקש למקם את עונשו של הנאשם באמצע המתחם ולהסתפק בתקופת מעצרו עד כה.

7. דברי הנאשם

הנאשם אמר כי תקף את המתלונן ללא כוונה וכי המתלונן הינו שכן שלו וחברו וביקש סליחה.

לשאלת בית המשפט לגבי הרגלי השתייה שלו באתיפיה ענה הנאשם כי באתיפיה לא היה רגיל לשתות. הנאשם הוסיף כי הוא רוצה לעבוד ולהתפרנס ולא לשתות.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת הפציעה הם שלמות גופו של האדם ובריאותו וקביעת כללי התנהגות שנועדו להגן על שלמות הגוף, תחושת הביטחון והכבוד של הפרטים בחברה מפני תופעת האלימות. מדובר בתופעה נפוצה במסגרתה נפגעי העבירה קורבן לאלימות פיזית בשל עניינם של מה בכך.

9. בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.11)**, הדגיש בית המשפט העליון את החומרה שבבישוב סכסוכים בדרך אלימה בקובעו:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.2007):

"רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה

כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (שם, פסקה 10;
וראו גם: ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו],
20.7.2010); ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ([פורסם
בנבו], 10.11.2009)).

ובהמשך:

**"המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה,
עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע".**

10. כאמור, הנאשם תקף את המתלון בכך שזרק לעברו חפץ קהה (כך על פי כתב האישום), לבנה לדברי
הנאשם בפני שרות המבחן, לאחר שבין השניים התגלע ויכוח קודם לכן, ולאחר שהמתלון העיר לנאשם
בנוגע להרגלי השתייה שלו.

בטיעוניו לעונש, טען ב"כ הנאשם כי למתלון חלק במעשי הנאשם, ואולם עובדות כתב האישום אינן תומכות
בטענה זו, שכן על פי המתואר, כל מחדלו של המתלון, שהוא חברו של הנאשם מהיכרות קודמת, היה בהערה
שהשמיע לנאשם כי עדיף לו שלא לשתות. לא מדובר בהקנטה או בהתנהגות אנטי חברתית, שיש בה להצדיק,
ולו חלקית, את התנהגותו האלימה של הנאשם. בפני שרות המבחן טען הנאשם כי המתלון קילל אותו והמשיך
להתריס כלפיו, ואולם דברים אלה אינם עולים מעובדות כתב האישום, ולכן לא ניתן ליתן להם משקל. עובדות
כתב האישום מצטרפות לתיאור של פרץ אלימות מצד הנאשם כלפי המתלון, שפרץ לא מיד אחרי הערתו של
המתלון, ושגרם לפציעת המתלון על ידי אותו חפץ קהה שבו חבט הנאשם במתלון.

11. למתלון נגרם חתך מדמם מעל הגבה השמאלית שנתפר בבית חולים ולאחריו שוחרר הביתה. יחד עם
זאת אירועים אלימים מסוג זה הינם נפוצים, עלולים להתפתח לקטטות, ולהסב נזק רב בהרבה. מכה
בפניו של אדם, במיוחד כשהיא מונחת מידו של אדם המצוי בגילופין, עלולה לגרום פוטנציאלית נזק
ממשי ורב בהרבה.

12. לא ניכר כי במעשיו של הנאשם הייתה כוונה מיוחדת לפגוע במתלון או שבוצעו מתוך תכנון מיוחד או
זדון אלא מדובר בפרץ כעס אלים בחוסר שליטה, או בשליטה חלקית, בשל שכרות. יחד עם זאת אין
נסיבה זו מהווה שיקול לקולא שכן הנאשם עצמו אחראי על צריכת האלכוהול, ולפיכך גם על תוצאות
מעשיו.

מדיניות הענישה

13. עיון בפסיקה ענפה בעבירות פציעה ופציעה בנסיבות מחמירות, העלתה כי ניתנה ענישה מגוונת
המתחשבת בנסיבותיו של המקרה העומד לפתחו של בית המשפט.

א. רע"פ 7389/13 **נתן טייטלבוים נגד מדינת ישראל (17.12.13)**, המבקש הודה והורשע בעבירת חבלה חמורה, בכך ששפך מים חמים על המתלונן במהלך עבודתם של השניים ביחד וכתוצאה מכך נגרמו לו כוויות במקומות שונים בחלקי גופו. על המבקש נגזרו בבית משפט השלום 5 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים.

ב. רע"פ 8699/15 **אחמד אבו האני נגד מדינת ישראל (17.12.15)**, המבקש הודה והורשע בעבירת פציעה המתלונן דרש מהמבקש שיחזיר לו חוב כספי בגין רכישת שני זוגות משקפיים כשנה קודם לכן. המבקש הבהיר למתלונן כי יעשה זאת בחלוף שבוע. משפנה המתלונן ללכת לדרכו הגיח המבקש מאחוריו ופצע את המתלונן באמצעות חפץ חד שהיה בידו, ולמתלונן נגרם חתך בקרקפת. בית המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים.

ג. רע"פ 4883/14 **חיים אוטמזגין נגד מדינת ישראל (04.12.14)**, המבקש הודה והורשע בעבירות פציעה כשהעברין מזוין והיזק לרכוש במזיד. המבקש תקף את המתלונן בכך שדחף אותו בידיו והפילו לרצפו, וכן הכה אותו בראשו באמצעות אבן גדולה. כתוצאה מהתקיפה, המתלונן נחתך במצחו ונוצרה לו רגישות מקומית באזור. בית המשפט השלום גזר עליו 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעלת 2 מאסרים מותנים - 12 חודשים ו-10 חודשים במצטבר, כך שסה"כ ירצה המבקש 42 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והורה כי 5 חודשים מתוך המאסר על תנאי בן 10 חודשים ירצה בחופף למאסר המותנה השני, כך שסה"כ ירצה הנאשם 37 חודשי מאסר בפועל.

ד. עפ"ג (מרכז) 3542-01-08 **עלי אחמד נגד מדינת ישראל (12.01.10)**, אליו הפנה גם ב"כ הנאשם. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער (בהסכמת המשיבה, לאחר שעבר הליך טיפולי משמעותי) שהודה והורשע בעבירה של חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות, בכך שנעץ חפץ חד בפניו של המתלונן וגרם לו לחתך. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי עבודות שרות חלף העונש של 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל שהוטלו עליו בבית משפט השלום.

ה. ת"פ (באר שבע) 15515-07-15 **מדינת ישראל נגד אדיר אזולאי (12.09.16)**, הנאשם הודה והורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות. הנאשם יחד עם אחר הכה אדם עם פרופיל מתכת, על רקע התערבותו בקטטה בין אותו אדם לקטינים. הנפגע נפצע בראשו ובידו. בית המשפט גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות (בניכוי ימי מעצרו), מאסר על תנאי, צו מבחן ופיצוי.

ו. ת"פ (ירושלים) 16557-10-14 **מדינת ישראל נגד אברהם תם (12.01.15)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם. הנאשם הודה והורשע בעבירת פציעה בנסיבות מחמירות, בכך שהנאשם דקר את המתלונן פעמיים ברגלו הימנית וכתוצאה מכך נגרמו לו שני חתכים אשר הצריכו תפירה. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל, 2 מאסרים על תנאי ופיצוי.

ז. ת"פ (ירושלים) 47459-11-12 **מדינת ישראל נגד עבד אלהאד אדריס (31.03.14)**, אליו הפנה ב"כ הנאשם. הנאשם הודה והורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. הנאשם ביקש להרחיק את המתלונן שהגיע לפתח ביתו תוך קללות וצעקות שהופנו נגד אחיותיו ואף סטר לו, הנאשם נטל סכין ונופף בה על מנת להפחידו ולהבריחו, תוך כדי כך הוא פגע במתלונן. בית המשפט גזר עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ח. ת"פ (תל אביב-יפו) 10016-07-12 **מדינת ישראל נגד י' ב' (05.03.14)**, הנאשם הורשע בעבירה של פציעה כשהעברין מזוין, בכך שפצע את המתלונן באמצעות שבר זכוכית במרפק יד שמאל ללא כל סיבה נראית לעין. משפחת הנאשם פיצתה את המתלונן ושילמה לו את ההוצאות הרפואיות שנגרמו. הנאשם ביצע את העבירות כשהוא תחת השפעת סמים וסבל מפגיעה בראש שגרמה להפרעה פסיכיאטרית הגורמת להפרעות התנהגות או הפרעות אישיות. בית המשפט גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ומאסר על תנאי.

14. לאור האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

15. בגזירת עונשו של הנאשם, בית המשפט רשאי להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

הנאשם עולה חדש מאתיופיה, נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירה וחסך מזמנו של בית המשפט ומהעדת העדים בתיק. הנאשם הצטער על מעשיו, הביע צער וחרטה והכיר בשלילה שבמעשיו.

הנאשם מכור ככל הנראה לאלכוהול, וההערכה על כך נמסרה לשרות המבחן ממרכז הקליטה. הרגל השתייה עומד ברקע העבירה שביצע הנאשם, וקיימת ההערכה כי מקרה דומה עלול להישנות, בשל קושי שליטה על כמות השתייה ובתגובות אלימות בגילופין.

שרות המבחן התרשם כי קיימת נזקקות טיפולית גבוהה אצל הנאשם בכל הנוגע להרגלי השתייה שלו, וכי ייתכן והבעיה היא עמוקה וממושכת, על אף שהנאשם ניסה למזער אותה. יחד עם זאת הנאשם לא הסכים להמלצת שרות המבחן לדחות את הדיון בעניינו על מנת לבדוק את מידת תלותו באלכוהול ודרכי טיפול, על אף שמוקדם יותר הביע נכונות להשתלב בטיפול באלכוהול במידה וזה יוצע לו. לכן לא נבחנה לגביו אופציה טיפולית או שיקומית.

השורה התחתונה הנה איפוא כי הנזקקות הטיפולית לא תקבל מענה, שיקולי השיקום משקלם מועט, וכי קיימת מסוכנות עתידית.

מסקנה זו נחלשת מעט עקב היעדר עבר פלילי וגילוי החרטה, ונוכח הצהרתו של הנאשם כי הוא מבקש לעבוד באופן סדיר, ולהימנע מהסתבכויות נוספות.

מצאתי כי ראוי לגזור את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש.

סוף דבר

16. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:**

א. שישה חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 31/7/18.

ב. חמישה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות פיזית מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלון - עד תביעה מס' 4, על סך 1,500 ₪, הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד ליום 1/3/19 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד למועדים שלעיל, שאם לא כן יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק החל מיום גזר הדין ועד לתשלום המלא בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י' טבת תשע"ט, 18 דצמבר 2018, במעמד הנוכחים.